

Reventlow: Det siges ofte om os Landbrugere, at vi altid klage, og man havde maasse tidligere nogen Ret til at sige det. Nu tror jeg, det er meget sjældent at høre Klager fra vor Side, som ikke ere ret vel begrundede. Jeg hører ikke til de Landmænd, som klage. Jeg har altid bevaret et godt Haab for det danske Landbrugs Fremtid og har aldrig kunnet give de Statsøkonomer og andre Ret, som ihærdigt i Skrift og i Tale have doceret og med Talberegninger og Døgørelser fra vort eget Land og ogsaa ude fra have søgt at bevise, at det danske Landbrug ikke mere var Danmarks første bærende Erhverv og med Naturnødvendighed stadig maatte synke dybere og dybere ned i Rækken af disse, at det var uhjælpeligt og derfor heller ikke burde støttes. Jeg ser ligesom foregaaende ærede Talere i de stigende inddirekte Skatter og de stigende Indtægter af Jærnbannerne et glædeligt Tegns til, at der er Fremgang, først og fremmest paa Handels- og Industriens Omraade, men ogsaa paa Landbrugets. Men hvad Handel og Industri angaar, tror jeg, at man her i Hovedstaden er lidt tilbøjelig til at se disse Forhold gunstigere, end der er Grund til, og det er ganske naturligt, da en saadan Fremgang altid spores stærkest og tidligt her inde i Centret. Jeg tror ikke, at man i Provinserne og de mindre Købstæder har mærket meget til den Fremgang, her er Tale om, og hvad særlig Landbruget angaar, tror jeg heller ikke, man endnu har sporet meget dertil. Der er ganske vist indtruffet en Prisstigning; men den er af saa kort Alder, at den endnu ikke har kunnet øve stor Indvirkning. Jeg turde maasse her tillade mig at fremkomme med nogle Tal til Dplysning af Forfællen mellem Prisen paa de vigtigste Landbrugsprodukter i dette Efteraar og i Fjor paa samme Tid. Hvede noteredes i Oktober i Fjor til 4 Kr. 85 Ø. pr. 100 Ød., i Mar 5 Kr. 45 Ø., altsaa en Stigning af 12—13 pCt.; fint Byg til 5 Kr. 10 Ø. i Fjor og 5 Kr. og 25 Ø. i Mar, det er altsaa steget henved 3 pCt.; Smør 1 Kr. 2 Ø. i Fjor, i Mar 1 Kr. 4 Ø., det er steget knap 2 pCt.; Svin noteredes i Slutningen af September i Fjor til 23—24 Ø. pr. Ød. levende Vægt, i Mar 19—20 Ø., her er altsaa en Nedgang i Prisen af 16—17 pCt.; Kød, bedste fedede Stude og Kvier, kostede i Fjor 46—50 Ø. pr. Ød. slagtet Vægt mod i Mar 37—45 Ø., altsaa er det faldet 10 pCt. Heraf ses, at der for Korns Bedkommende virkelig har fundet en højst glædelig Prisstigning Sted; forhaabentlig vil den blive ved, men ingen kan sige noget derom. Verdens største Nationaløkonomer

tage ofte fejl i deres Beregninger og træffe vel aldrig det rette, og hvis der er den Grund til Stigning, som er blevet anført i disse Dage: at de stærkest kornproducerende Lande have haft en daarlig Høst, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at stole paa Stigningens Stabilitet. Jeg tror snarere, at der vilde være Grund dertil, hvis Aarsagen var den, at Verdensproduktionen i de sidste Aar ikke rigtig har kunnet holde Trit med Konsumen, og det forekommer mig rigtignok, at der er noget Tegns dertil. Men den Stigning, som har fundet Sted i Korn, har Landmanden endnu ikke kunnet høste nogen Nytte af. Vi skulle først tørste, før vi kunne sælge, og før vi kunne tørste, maa vi have de mest paatrængende Efteraarsarbejder fra Haanden. Jeg vil derimod nok tro, at der paa Børjen allerede har kunnet tjenes paa denne Stigning. Landmanden har, som sagt, endnu intet tjent derved. Hvad animaliske Produkter angaar, er der for Smør kun en lille Stigning af 2—3 Procent, medens der for Kød og Flæsk, som dog er Landbrugets allervigtigste Salgsprodukter, er en saa stærk Nedgang, at den fuldt vil kunne neutralisere den eventuelle Fordel ved Kornsalget. Det ærede Medlem for Søbjerg (Bluhme) har nævnt Sukker og har der udtaalt, at der for Sukkerets Bedkommende nu var ganske overordentlig gunstige Konjunkturer paa Grund af den kubaanske Opstand, idet Udførselen var standset fra Kuba, hvorfra der tidligere var blevet leveret et stort Kontingent af Sukker. Det kan jo se meget plausibelt ud, men Forholdet er et ganske andet, nemlig det, at Sukkermarkedet for Njeblikket, takket være Udlandets Eksportpræmier, er saa flet, som det ingen Sinde før har været. Sukkeret er siden Oktober i Fjor faldet fra 10 Shilling 9 Pence ned til 9 Pence i Mar. Sukkeret stod, da de danske Sukkerfabrikker anlagde den første Fabrik, i 21 Shilling 6 Pence; men nu staar det kun i 9 Shilling. Det er et overordentlig stærkt Fald, som dog rimeligvis i Fremtiden vil blive endnu større. Vi maa jo haabe, at Tilstanden paa Kuba bliver taaleligere i Fremtiden, men saa vil rigtignok Prisfaldet paa Sukker blive yderligere forøget, idet der saa atter vil blive en stærk Udførsel af Sukker desfra. Jeg har fundet Anledning til at sige dette her i Tinget, fordi jeg har haft en Følelse af, at man egentlig her overbuerede den Fordel, som Landbruget og Provinstkøbstæderne allerede nu kunne have haft af den Fremgang, man mener har fundet Sted. Og jeg finder Anledning til at sige det nu, før Finanslovsforslaget gaar i Udvalg, idet jeg vil anmode det Udvalg, som vil blive nedsat, om, at det